Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0054
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, T.I. van Bommel-Scheffer, mr. A.M.T. Wigger, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 23 juli 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 28 januari 2022
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG) en de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 26 april 2010 (GVPFI)

Samenvatting

Registraties. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen in haar Gebeurtenissenadministratie en haar Interne Verwijzingsregister voor de duur van acht jaar vanwege het verstrekken van de betaalpas en pincode aan een derde met als gevolg oneigenlijk en onrechtmatig gebruik van de betaalrekening. De consument heeft iedere betrokkenheid bij fraude ontkend en gevorderd dat zijn gegevens uit deze registers worden verwijderd. De bank heeft zich hiertegen verweerd. De commissie heeft geoordeeld dat de bank de persoonsgegevens van de consument niet hoeft te verwijderen uit haar interne registers. De vordering van de consument is afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde, de heer mr. T. Möller, advocaat. De bank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde, mevrouw mr. I.H.C. Jans, advocaat.

1.3 Op verzoek van de gemachtigde van de consument heeft de commissie besloten om de zaak niet mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument heeft geen keuze gemaakt tussen bindend en niet-bindend advies. Het gevolg hiervan is dat de uitspraak niet bindend is en partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt bij de bank een betaalrekening (hierna: de betaalrekening) aan met bijbehorende betaalpas (hierna: de betaalpas) en pincode. De consument maakt ook gebruik van de mobielbankierenapp van de bank.

2.2 De consument staat sinds 2017 onder bewind. Het bewindvoeringskantoor heeft een mantelovereenkomst met de bank. De bewindvoerder kan de betaalrekening, die als leefgeldrekening dient, van de consument hierdoor monitoren.

2.3 Op 2 en 14 september 2020 is een nieuw mobiel toestel gekoppeld via de mobielbankieren-app aan de betaalrekening.

2.4 Op 26 en 27 september 2020 zijn er 15 overboekingen (in totaal € 2.150,-) gedaan naar de betaalrekening van de consument. De gelden waren afkomstig uit frauduleuze handelingen. Een deel van de ontvangen gelden is vervolgens contant opgenomen met behulp van de betaalpas en pincode van de consument. Ook is een bedrag van de betaalrekening overgeboekt naar een andere betaalrekening. Het totaal van de opnames en de overboekingen bedraagt € 2.160,-. Op 28 september 2020 heeft de consument verschillende keren ingelogd via zijn eigen toestel op Rabobank Internet Bankieren. Op 29 september 2020 heeft de consument telefonisch contact opgenomen met de bank om zijn betaalpas te laten blokkeren.

2.5 Op 13 oktober 2020 heef er een gesprek plaatsgevonden tussen de consument, zijn bewindvoerder en de bank over de gebeurtenissen op de betaalrekening. De consument heeft tijdens dit gesprek verklaard dat hij zijn betaalpas en pincode aan een derde (hierna: de derde) heeft afgegeven voor de aankoop van sigaretten. Daarna heeft hij van die derde een Whatsapp-bericht ontvangen, waarin werd aangegeven dat hij geld kon verdienen door nogmaals zijn rekening ter beschikking te stellen. Hij heeft verklaard het geld niet te hebben aangenomen maar wel zijn betaalpas en pincode ter beschikking te hebben gesteld aan de derde.

2.6 Bij brief van 18 februari 2021 heeft de bank de consument en zijn bewindvoerder geïnformeerd dat zij de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar (tot 26 september 2028) heeft opgenomen in het Interne Verwijzingsregister (IVR).

Reden voor de opname is het verstrekken van de betaalpas en pincode aan een derde met als gevolg oneigenlijk en onrechtmatig gebruik van de betaalrekening. De consument heeft bezwaar gemaakt tegen de opname in de registers. De bank heeft dit bezwaar afgewezen.

2.7 Bij brief van 16 augustus 2021 heeft de gemachtigde van de consument de commissie geïnformeerd dat de betaalrekening nog bestaat, maar dat er geen betaalpas aan de rekening is gekoppeld. De consument kan alleen bij een bepaald filiaal van de bank op vertoning van zijn legitimatiebewijs, contant geld opnemen.

De klacht en vordering

2.8 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR en de Gebeurtenissenadministratie.

De consument stelt dat de bank op onterechte gronden zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd, althans dat de registraties buitenproportioneel zijn. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

- De consument is zelf slachtoffer geworden van fraude. Hij heeft over de fraude verklaard dat hij in september 2020 zijn betaalpas en pincode eerst vrijwillig aan een derde beschikbaar heeft gesteld, zodat diegene met deze pas een pakje sigaretten kon gaan halen. Hij was zich niet bewust van het feit dat zijn betaalpas voor andere doeleinden zou worden gebruikt. Later werd de consument ook door de fraudeurs bedreigd. Hij heeft zijn betaalpas ook niet meer teruggekregen. Hij wilde niet eerder contact opnemen met de bank omdat hij niemand wilde verlinken.
- De opname in de registers is disproportioneel en weegt niet op tegen de persoonlijke belangen van de consument. Hij wordt onevenredig in zijn belangen getroffen en de registraties hebben een grote impact op zijn leven. De consument heeft te kampen met psychische klachten, ADHD en leed op het moment van het incident aan een ernstige drugsverslaving. Nu is hij opgenomen in een afkickkliniek. Daarbij komt dat het bewindvoeringskantoor uitsluitend samenwerkt met de bank. Als de betaalrekening als gevolg van de registraties wordt opgezegd, kan de bewindvoerder de betaalrekening niet meer monitoren.
  Indien de consument in de toekomst als klant geweigerd wordt zal hij op zoek moeten naar een andere bewindvoerder. De opname in het IVR en het als gevolg daarvan moeten overstappen naar een andere bewindvoerder zal grote negatieve gevolgen hebben voor de consument en niet ten goede komen aan zijn herstel.

Het verweer

2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 In haar verweerschrift heeft de bank aangegeven dat de persoonsgegevens van de consument niet langer geregistreerd zijn in het Incidentenregister. De persoonsgegevens van de consument zijn uitsluitend geregistreerd in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie.

3.2 Gelet op het voorgaande zal de commissie zich bij de beoordeling van de klacht beperken tot de vraag of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie voor de duur van acht jaar.

Juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.3 De persoonsgegevens van de consument zijn in september 2020 opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissen-administratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op de verwerking van persoonsgegevens zijn daarom de AVG en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van toepassing.

3.4 De bank heeft de rechtmatigheid van de verwerking van de persoonsgegevens van de consument gebaseerd op de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 2010 (hierna: de GVPFI). Deze GVPFI was gebaseerd op de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: de Wbp). De GVPFI vormde volgens het College bescherming persoonsgegevens (thans de Autoriteit Persoonsgegevens) een juiste uitwerking van de Wbp. Artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG, waarin de grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens zijn opgenomen, wijkt niet af van het destijds geldende artikel 8 aanhef en onderdeel f Wbp, dus naar het oordeel van de commissie geldt dat de opname van persoonsgegevens rechtmatig is als de bank heeft voldaan aan de opnamecriteria van de GVPFI.

3.5 In de onderhavige zaak staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument immers in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van de consument bij (schuld)witwassen, namelijk het fungeren als geldezel ofwel money mule waarbij de consument zijn betaalpas en pincode ter beschikking stelt aan de derde die op deze manier frauduleus verworven bedragen heeft kunnen ontvangen en opnemen van de betaalrekening van de consument.

3.6 Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan de belangen van de bank. Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.[1]

3.7 Volgens de Hoge Raad geldt bovendien als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2] Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.[3]

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

3.8 Tussen partijen staat niet ter discussie dat er frauduleus verkregen bedragen op de betaalrekening van de consument zijn bijgeschreven. Ook staat vast dat er vervolgens door de derde met de betaalpas en de pincode van de consument verschillende geldopnames zijn gedaan en dat er een overboeking naar een derde is gedaan. Voorts heeft de consument toegegeven dat hij zijn betaalpas en pincode aan de derde heeft afgegeven. Het antwoord op de vraag of de consument hierbij betrokken is geweest, houdt hen wel verdeeld. Dit dient te worden beoordeeld aan de hand van de hiervoor onder 3.7 toegelichte maatstaf. De commissie is van oordeel dat aan deze maatstaf is voldaan.

---

[1] Geschillencommissie Kifid nr. 2019-1076.
[2] Zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 onder 4.4.
[3] Zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en Geschillencommissie Kifid 2016-061.

De bank is er namelijk in geslaagd de betrokkenheid van de consument bij de fraude aan te tonen met als gevolg dat de vastgestelde gedragingen van de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren. Hiertoe acht de commissie de volgende feiten en omstandigheden redengevend.

3.9 De consument heeft zijn betaalpas met pincode beschikbaar gesteld aan de derde. Niet lang daarna is er op 26 en 27 september 2020 in verschillende transacties een totaalbedrag van € 2.150,- bijgeschreven op de betaalrekening. De bedragen waren afkomstig van fraude. Vervolgens is een totaalbedrag van € 2.160,- opgenomen met de betaalpas en de pincode van de consument c.q. overgeboekt aan een andere rekening. Ook staat vast dat de consument op 28 september 2020 diverse keren via zijn eigen toestel is ingelogd op Rabobank Internet Bankieren. Pas op 29 september 2020 heeft de consument contact opgenomen met de bank en zijn betaalpas laten blokkeren. Deze omstandigheden passen bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die als money mule oftewel geldezel fungeert. Van dit laatste gaat de commissie ook uit, nu de consument niet heeft kunnen ontkrachten dat hij op enige wijze bij de fraude betrokken is geweest.

3.10 Het argument van de consument dat hij op enig moment door de derde is bedreigd, maakt dit oordeel niet anders. In dit kader weegt de commissie mee dat uit de stukken volgt dat de consument van de derde een Whatsapp-bericht heeft ontvangen, waarin werd aangegeven dat hij geld kon verdienen door nogmaals zijn rekening ter beschikking te stellen. Hij is hierop ingegaan door zijn betaalpas en pincode aan deze persoon ter beschikking te stellen. Dat sprake was van enige vorm van dreiging is niet vast komen te staan. Als daar al sprake van zou zijn geweest, dan had het voor de hand gelegen dat de consument zijn betaalpas direct had geblokkeerd, de bank hiervan op de hoogte had gesteld en hij aangifte had gedaan. De commissie komt dan ook tot het oordeel dat de consument willens en wetens zijn bankpas en pincode aan een derde heeft gegeven. Hiermee heeft de consument de aanmerkelijke kans aanvaard dat er strafbare gedragingen zouden plaatsvinden op/met zijn bankrekening. De consument heeft zich daarmee schuldig gemaakt aan (schuld)witwassen door als geldezel te fungeren. Gelet op het voorgaande heeft de bank mogen overgaan tot registratie in het IVR en Gebeurtenissenadministratie.

Proportionaliteit en subsidiariteit

3.11 Voor de vraag of de registratie in de interne registers gerechtvaardigd is, is ook van belang of is voldaan aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit.

3.12 Subsidiariteit houdt in dat een maatregel alleen is toegestaan als met een lichtere maatregel niet kan worden volstaan. De commissie is van oordeel dat een lichtere maatregel dan registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR, om het beoogde doel te bereiken (namelijk het waarschuwen van de eigen organisatie) niet voorhanden is.

Met het door de consument aangedragen alternatief, namelijk een officiële waarschuwing, wordt dit doel niet bereikt. Aan het beginsel van subsidiariteit is voldaan.

3.13 Proportionaliteit houdt in dat de bank (op grond van artikel 6 lid 1 sub f AVG) bij de registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in die registers zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen die de registratie voor de betrokkene heeft. Ook mag de duur van de registratie, in dit geval acht jaar, niet buitenproportioneel zijn.

3.14 De consument heeft gesteld dat hij onevenredig in zijn belangen wordt geraakt en dat de registraties een grote impact op zijn leven hebben. Als de betaalrekening als gevolg van de registraties wordt opgezegd, kan de bewindvoerder de betaalrekening niet meer monitoren, omdat de bewindvoerder enkel zaken doet met de bank. Als hij moet overstappen naar een andere bewindvoerder zal dat grote negatieve gevolgen hebben voor de consument en niet ten goede komen aan zijn herstel.

3.15 De bank heeft aangevoerd dat haar belang bij registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor de consument heeft. De bank heeft aangevoerd dat met behulp van de betaalrekening van de consument fraude is gepleegd en dat het van belang is voor de veiligheid en integriteit van de bank om deze gebeurtenis op te nemen in het interne waarschuwingssysteem. Voorts is de opname in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie zuiver intern. De registratie heeft enkel tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De consument wordt door deze registratie dus niet belemmerd in zijn mogelijkheid om met een andere financiële instelling een betaalrekening/leefgeldrekening openen. Dat de bewindvoerder dit niet mogelijk acht gelet op haar eigen beleid, kan de bank niet worden verweten.

3.16 De commissie is van oordeel dat het belang van de bank bij de registraties van de gegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zwaarder weegt dan het mogelijke negatieve effect dat de registraties voor de consument hebben. Zoals de bank terecht heeft aangevoerd zijn deze registraties zuiver intern: financiële instellingen die geen deel uitmaken van de groep financiële instellingen waarvan de bank deel uitmaakt hebben geen toegang tot de registers. Dit betekent dus dat de consument niet belemmerd wordt om bij een andere financiële instelling een bancaire relatie aan te gaan. Dat zijn bewindvoerder geen contractuele relatie met een andere bank wenst aan te gaan, hoe vervelend ook voor de consument, is een omstandigheid die voor zijn rekening dient te blijven.

Wat de duur van de registraties betreft is niet gebleken van omstandigheden aan de zijde van de consument die tot de conclusie leiden dat de duur van acht jaar disproportioneel is. Alles afwegende is de commissie van oordeel dat de consument niet disproportioneel in zijn belangen wordt geraakt door de interne registraties van zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar.

Conclusie

3.17 De commissie is van oordeel dat de bank niet gehouden is tot verkorting van de registratie-duur of verwijdering van de interne registraties. De vordering van de consument zal daarom worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)

Relevante artikelen uit de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010:

4. Beginselen van Verwerking van Persoonsgegevens
4.1 Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.
(…)

4.3 Persoonsgegevens worden slechts verwerkt indien en voor zover is voldaan aan minimaal één van de volgende rechtmatige grondslagen:
(…) of
f. de Verwerking van Persoonsgegevens is noodzakelijk voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de Financiële instelling of van een Derde aan wie de Persoonsgegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de Betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.
(…)

5. Doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens

5.1 Algemeen

5.1.1 Verwerking van Persoonsgegevens door Financiële instellingen vindt plaats, met inachtneming van de beginselen voor Verwerking van Persoonsgegevens ten behoeve van een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering, in het bijzonder in het kader van het uitvoeren van de volgende activiteiten:
(…)
d. het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van (pogingen tot) (strafbare of laakbare) gedragingen gericht tegen de branche waar een Financiële instelling deel van uitmaakt, de Groep waartoe een Financiële instelling behoort, de Financiële instelling zelf, haar Cliënten en medewerkers, alsmede het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen;
(…).

5.5 Verwerking van Persoonsgegevens in het kader van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector alsmede het gebruik van waarschuwingssystemen

5.5.1 Ten behoeve van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector kunnen gegevens, waaronder Persoonsgegevens, die betrekking hebben op: (i) gebeurtenissen die gelet op het bijzondere karakter van de Financiële sector de zorg en aandacht behoeven van de Financiële instelling; (ii) (potentiële) vorderingen onder meer ten aanzien van een met de Financiële instelling gesloten overeenkomst; (iii) het niet nakomen van contractuele verplichtingen of andere (toerekenbare) tekortkomingen; of (iv) handelingen van Financiële instellingen, waaronder onderzoek als bedoeld in artikel 5.6. l Gedragscode, worden opgenomen in een Gebeurtenissenadministratie gehouden door Veiligheidszaken of een daartoe aangewezen afdeling van de betreffende Financiële instelling. Op deze Gebeurtenissenadministratie is de Gedragscode van toepassing.
5.5.2 Indien een in het eerste lid bedoelde gebeurtenis voldoet aan de criteria als opgenomen in het Protocol worden de met deze gebeurtenis verband houdende gegevens opgenomen in het incidentenregister en is opname in het EVR mogelijk (Bijlage I: Document B). (...)

In de toelichting bij artikel 5.5 van de GVPFI staat onder meer het volgende vermeld:

Binnen een Financiële instelling vormt Veiligheidszaken, die zich bezig houdt met de bestrijding van fraude en criminaliteit, vaak een afgezonderde eenheid. Deze afdeling legt onder meer gebeurtenissen vast die van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de Financiële sector en om die reden speciale aandacht behoeven.
Het kan daarbij gaan om uiteenlopende gebeurtenissen als de melding van een gestolen laptop tot het vermoeden dat een bepaald persoon betrokken is bij een vorm van fraude of criminaliteit. Deze Persoonsgegevens worden vastgelegd in een zogeheten Gebeurtenissenadministratie. De Persoonsgegevens opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie mogen in beginsel alleen gebruikt worden binnen de Financiële instelling of de Groep waartoe de Financiële instelling behoort. Om een oncontroleerbaar gebruik van deze Persoonsgegevens te voorkomen wordt een beperkte set aan gegevens (naam, adres, woonplaats en geboortedatum) opgenomen in een Intern Verwijzingsregister (IVR) dat in het kader van onder meer acceptatie en schadeafhandeling door de betreffende afdelingen geraadpleegd mag worden.

Indien blijkt dat een Betrokkene in dit IVR voorkomt moet contact worden opgenomen met Veiligheidszaken, die vervolgens adviseert over de beslissing die moet worden genomen. Op deze Verwerking van Persoonsgegevens is de Gedragscode van toepassing en is een separate melding gedaan bij het CBP. (...)
Indien, na nader onderzoek, blijkt dat de gebeurtenis van zodanige aard is dat deze voldoet aan de voorwaarden genoemd in het Protocol worden de gegevens opgenomen in het Incidentenregister en, wanneer aan aanvullende voorwaarden is voldaan, in het EVR. Op deze Verwerkingen is niet de Gedragscode, maar het Protocol van toepassing.